

زندگی مطالعه والدین

«زندگی مطالعه والدین» جایگزین دوره «آموزش خانواده» است که از طرف اداره بخشنامه شده. اداره چند کارشناس معرفی کرده که دعوت کنیم تا برای والدین سخنرانی کنند. ما اینطور آموزش خانواده را نپسندیدیم، چون کارشناسها با همه اطلاع، از ریز مسائل مدرسه ما آگاه نیستند. دوره را فقط با ابزار سخنرانی که گاهی کسلکننده است برگزار می‌کنند؛ برای جمعیت زیادی از والدین که هم با توجه به کرونا خوب نیست و هم جمعیت زیاد فرصت پرسش و پاسخ و دقیق شدن در مسائل را نمی‌دهد. ما هر یکشنبه والدین دانش‌آموزان یک کلاس را دعوت می‌کنیم. صندلی‌ها را دایره‌ای می‌چینیم. وسط، یک میز می‌گذاریم و رویش کتاب‌هایی با موضوعات مختلف تربیتی می‌چینیم. کتاب‌هایی که برای تهیه‌شان زحمت زیادی کشیده‌ایم. «دل‌سرد یعنی چه؟ بی‌حوصله یعنی چه؟ عصبانی شدن همیشه بد نیست، تپلی نگران می‌شود (درباره [طلاق والدین](#))، اندام من خوب است، فلسفه برای کودکان، حسود یعنی چه؟ فقط پسرها بخوانند (درباره [تربیت جنسی](#))» و خیلی کتاب‌های دیگر. راس ساعت تعیین شده جلسه با ورود نخستین پدر یا مادر آغاز می‌شود. من و مدیر و نخستین پدر یا مادر هر کدام مان به انتخاب خودمان کتابی برمی‌داریم و مطالعه را آغاز می‌کنیم. همین‌طور هر کس وارد می‌شود کتابی برمی‌دارد و به مطالعه می‌نشیند. معمولاً هر کس کتابی برای مساله‌ای که درگیر آن است، برمی‌دارد. کتاب‌ها طوری است که با نیم ساعت مطالعه می‌شود چیزهای خوبی فهمید. پس از نیم ساعت مطالعه کتاب‌ها را می‌بندیم. من خیرمقدمی می‌گویم و از پدر یا مادری می‌پرسم شما چه خواندید؟ پدر یا مادر کتابش را نشان می‌دهد و حرف را آغاز می‌کند. معمولاً با تعریف کتاب، مشکل یا تجربه خودش را هم می‌گوید و بحث آغاز می‌شود. والدین دیگر به استقبال می‌آیند و بحث داغ می‌شود. بحثی که با بارش تجربه‌های والدین رونق می‌گیرد. ابعاد مختلف مساله روشن می‌شود و تجربه‌های موفق یا ناکام بیان می‌شود. من خودم بارها از خلال این بحث‌ها برای تربیت فرزندانم راه‌های تازه یافته‌ام. چون جمعیت والدین کم و به اندازه یک کلاس است، فضا زود صمیمی می‌شود و والدین راحت حرف می‌زنند. به سادگی به نقد شیوه‌های تربیتی خانه و مدرسه می‌رسیم. مسائلی که در سخنرانی نمی‌توان به خوبی به آنها پرداخت به گفت‌وگو کشیده می‌شود. از آذر ماه که فصل بیکاری کشاورزان است این جلسه‌ها را آغاز کرده‌ایم و می‌خواهیم تا نوروز

هفته‌اي يك بار جلسه را برگزار كنيم. در دعوتنامه مي‌نويسم بهتر است پدر و مادر با هم در جلسه شركت كنند.

نکته‌هايي درباره زنگ مطالعه والدين:

استفاده از كتاب چند سود دارد.

اول اينكه در جلسه به عنوان تسهيلگر عمل مي‌كند و نطق والدين را باز مي‌كند.

دوم اينكه والدين با اهميت و كارکرد كتاب آشنا ميشوند. پيش آمده پدر يا مادري كتابي را امانت برده‌اند تا در خانه بخوانند يا همراه فرزندشان بخوانند.

سوم اينكه كتابها را كارشناسان حرفه‌اي نوشته‌اند؛ به زباني ساده و کاربردي. پس نه يك كارشناس كه كارشناساني در حوزه‌هاي تخصصي مختلف کنار ما حضور دارند.

برخي والدين كتابهايي مثل «[مادر ناتني](#)» يا «[وسواس](#)» را برده‌اند و ديگر نياورده‌اند. گويي خيلي نياز داشته‌اند.

چهارم آنكه اين كار نوعي ترويج كتابخواني است. فرزندان والدينشان را مي‌بينند كه كتاب مي‌خوانند. چند سالي هست كه ساعت مطالعه را در مدرسه‌هاي مختلف برگزار مي‌كنم. گاهي معلمِ كلاس هم همراه‌مان ميشود. والدين، اين ساعت را دوست دارند و براي آن وقت مي‌گذارند. معمولاً تا پس از نوز و آغاز كارِ كشاورزي اين كلاسها ادامه مي‌يابد. اجراي اين مراسم مهم است. به تجربه و مطالعه سعي مي‌كنم جلسه را بين همه بچرخانم تا همه تجربه‌ها و مسائل را بگويند. از پرگويي و تك راه‌حلي پرهيزم. مطالعه و شنيدن تجربه‌ها و راهكارهاي مختلف كم‌كم ديد وسيعي در اجراي جلسه به آدم مي‌دهد.

• **جواد ماهر**